

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/240/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014201091
Dátum vydania rozhodnutia: 11.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201091.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu 1/: HAMIS, spol. s.r.o., Lúčna 676/26, Slovenský Grob, IČO: 35 853 581, žalobcu 2/: I. I., nar. XX.XX.XXXX, R. XXXX/X, G., obaja zastúpení advokátskou kanceláriou: JUDr. Jozef Holíč, Lužická 7, Bratislava proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Špitálska 14, Bratislava o preskúmanie zákonnosti bloku na pokutu nezaplatenú na mieste ev.č. 11048845 zo dňa 30.04.2014 o odvolaní žalobcu 1/ v časti výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/144/14-45 zo dňa 15.04.2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/144/14-45 zo dňa 15.04.2015 v napadnutej časti výroku, v ktorej sa konanie o žalobe žalobcu 1/ zastavuje p o t v r d z u j e .

Žalobcovi 1/ náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č.k. 2S/144/14-45 z 15.04.2015 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie v časti výroku o žalobe žalobcu 1/. V odôvodnení uviedol, že v predmetnej právnej veci žalobu proti rozhodnutiu a postupu správneho orgánu podal žalobca 1/ ako prevádzkovateľ a držiteľ predmetného vozidla, ktorý nebol a ani nemohol byť účastníkom priestupkového konania, pretože priestupku podľa § 38 ods. 1 písm. d) zákona č. 462/2007 Z.z. o organizácii pracovného času v doprave (ďalej len „zákona č. 462/2007 Z.z.“) sa môže dopustiť len vodič. Žalobca 1/ nie je osobou oprávnenou na podanie žaloby proti napadnutému rozhodnutiu, nakoľko nebol účastníkom správneho konania, v ktorom bolo toto rozhodnutie vydané a preto ním nemohol byť ukrátený na svojich právach.

Žalobca 1/ podal v zákonnej lehote odvolanie proti rozsudku v časti výroku, v ktorej sa konanie o žalobe zastavuje. V odvolaní namietal, že je prevádzkovateľ špeciálneho motorového vozidla - rakety na rozvoz betónových zmení. Jeho spoločnosť kontrahuje dovoz betónu z betonárky na miesto výkladky. Nikdy s nákladom nevykonáva trasu dlhšiu než 50 km. Pri sústavnom točení bubna dochádza s pribúdajúcim

časom k usadeniu betónu, jeho zatvrdnutiu a znehodnoteniu. Ponechanie špeciálneho vozidla v režime povinného odpočinku má za následok nedodržanie dodávateľsko-odberateľskej zmluvy a následnú škodu na znehodnotenom betóne. Nariadená prestávka policajtom spôsobí, že nevyspaný betón nebude včas a riadne dovezený na stavbu, betón zatvrdne a musí sa zbijačkami z bubna uvoľniť. Žalobca 1/ má naliehavý právny záujem na určení, že predmetné vozidlá, tak ako cisterny s vodou, hasiči, pojazdná predajná plošina a pod. nemusia po 4 hodinách, možno po odjazdení 60-80 km, mať prestávku. Žalovaný 1/ v odvolaní uviedol, že postupom Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave je bezprostredne a akútne ohrozená jeho podnikateľská aktivita a aj náhrada škody, pretože vodičovi nespravodlivo uložená pokuta musí byť nahradená, najviac do vzniku objektívnej zodpovednosti je možné postihnúť aj prevádzkovateľa vozidla. Žalobca 1/ uviedol, že postupom žalovaného v priestupkovom konaní, sa cíti byť dotknutý, postihnutý, diskriminovaný a šikanovaný.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu 1/ vyjadril tak, že žalobca 1/ ako prevádzkovateľ a držiteľ vozidla nebol a ani nemohol byť účastníkom priestupkového konania pretože podľa § 38 ods. 1 zákona č. 462/2007 Z.z. sa priestupku môže dopustiť len vodič vozidla. Žalobca 1/ nie je oprávnenou osobou na podanie žaloby proti napadnutému rozhodnutiu, nakoľko nebol účastníkom správneho konania, v ktorom bolo rozhodnutie vydané a preto nemohol byť ukrátený na svojich právach. Nestotožnil sa s námietkami uvádzanými v odvolaní žalobcom 1/ a navrhol odvolanie žalobcu 1/ zamietnuť a rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/144/14-45 zo dňa 15.04.2015, v časti konania o žalobe žalobcu 1/ potvrdiť.

Nakoľko odvolacie konanie bolo začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, v súlade s ustanovením § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku postupoval Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa doterajších predpisov (Občiansky súdny poriadok) a ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie bez pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 písm. c/ OSP. Dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu 1/ nemožno priznať úspech.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 250 ods. 1 OSP, účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa § 250b ods. 2 OSP žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konat' malo.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 38 ods. 1 písm d) zákona č. 462/2007 Z.z. priestupku sa dopustí vodič, ktorý nečerpá alebo nedodrží prestávku v práci alebo dobu denného alebo týždenného odpočinku alebo presiahne maximálne denný, týždenný alebo dvojtýždenný limit času jazdy.

Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní je účastníkom konania ten, o koho

právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa nepreukáže opak.

Najvyšší súd pri posudzovaní dôvodnosti odvolania žalobcu 1/ dospel k záveru, že krajský súd správne vyhodnotil účastníctvo žalobcu 1/ v konaní. Predmetom sporu v napadnutom rozhodnutí krajského súdu o zastavení konania je otázka aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu. Aktívne legitimovanou osobou na podanie žaloby v správnom súdnictve je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu; pričom takéto rozhodnutie správneho orgánu zakladá, mení alebo ruší oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo týmto rozhodnutím sú práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 247 ods. 1, § 244 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku). Správny bol preto právny záver krajského súdu, že žalobca 1/ nie je aktívne legitimovanou osobou na podanie žaloby v správnom súdnictve.

Proti rozhodnutiu žalovaného žalobu podal účastník správneho konania - žalobca 2/, ale aj žalobca 1/, ktorý nespĺňa podmienku aktívnej procesnej legitímácie podľa § 250 ods. 2 OSP, t.j. v tomto konaní môže uplatniť a realizovať svoje základné právo na súdnu ochranu len účastník konania v správnom konaní podaním žaloby proti právoplatnému rozhodnutiu. Keďže žalobca 1/ účastníkom v správnom konaní pred žalovaným ako správnym orgánom nebol, dospel najvyšší súd k záveru o odôvodnenosti potvrdenia časti výroku o konaní o žalobe.

Vzhľadom na uvedené sa najvyšší súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením časti napadnutého výroku rozsudku súdu prvého stupňa (§ 219 ods.2 OSP), pretože v preskúmanom konaní môže uplatniť a realizovať svoje základné právo na súdnu ochranu len účastník konania v správnom konaní podaním žaloby proti právoplatnému rozhodnutiu, pričom žalobca 1/ účastníkom v správnom konaní pred žalovaným ako správnym orgánom nebol a ani vzhľadom na právnu úpravu, citovanú vyššie, byť nemohol.

V podanom odvolaní neuviedol žalobca 1/ žiadne skutočnosti, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie o zastavení konania pre podanie žaloby neoprávnenou osobou zrušiť a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/144/14-45 zo dňa 15. apríl 2015 podľa 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP v napadnutej časti výroku, ktorou krajský súd konanie o žalobe žalobcu zastavil ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, keďže žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.